

[Ib Thyregod.]

man kunne sige, at domstolene var særlig venlige over for staten og gav den medhold i de sager, den førte, i videre omfang end naturligt. Det spørgsmål mener jeg ikke man længere kan stille. Man kan måske nok spørge, om det virkelig er nødvendigt for staten i alle tilfælde, hvor en sag går den imod, at føre den videre helt til højesteret og derigennem belaste de enkelte borgere, som fører disse sager, med det lange sagsforløb. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål til overvejelse, om man ikke fremover også i visse tilfælde fra statens side kunne aklvi-escere, enten det nu er en landsskatteretskendelse eller en østre landsrettsdom, uden i alle tilfælde af principielle grunde at føre sagen videre til højesteret.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag.

Rigmor Christensen: På mit partis vegne kan jeg anbefale de foreliggende lovforslag.

Lovforslagene indebærer en meget, meget længe tiltrængt forenkling af bestemmelserne angående retsafgifter, som jeg for en dels vedkommende personlig har haft med at gøre i mange år; og derfor kan jeg kun hilse forenklingen med glæde. Ikke alene for retterne, men også for advokaterne vil det betyde en væsentlig lettelse at komme bort fra de mange delafgifter og sammenfatte dem i et engangsbeløb. Især er jeg glad for bestemmelserne om boliglovene; på flere områder har retterne her hidtil været henviset til selv at bedømme og danne en praksis, som desværre ikke altid har været sammenstemmende underretter og landsretter imellem; og som endog har medført, at højesteret i et enkelt tilfælde har måttet træffe afgørelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke beløbene i §§ 3 og 4 kunne gøres ens. Uanset at § 4-sagerne for en stor dels vedkommende er landsretssager, er der også en del underretssager imellem; jeg ville derfor, når vi nu endelig går ind for en forenkling, foreslå, at disse beløb blev gjort ensartede.

Ved at slå berammelsesafgift og optagelsesafgift sammen til én afgift, der erlægges forud for sagen, vil der ikke længere være mulighed for gebyrmæssigt at slippe billigere i det tilfælde, at en part hæver eller

forliger sagen før eller under domsforhandlingen. Dette må beklages ud fra det synspunkt, at et forlig vel altid må være at foretrække for en dom; det vil også medføre, at salæret til advokaten i hvert tilfælde ikke nedsættes med dette optagelsesgebyr.

Loven gælder ikke for Færøerne. Her beregnes afgifterne efter et sportelreglement fra marts 1836. Retsafgifterne er ikke alene meget små, men tillige brudne. Eksempelvis kan jeg nævne 3,29 kr., 10,79 kr., 8,47 kr. og 1,04 kr. Jeg føler trang til at spørge ministeren, om ikke disse tal burde tages op til vurdering, og om sagerne under hensyn til det lille antal ankesager, det alt i alt drejer sig om, burde gøres helt gebyrfri.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslagene, idet jeg samtidig håber, at vi får anledning til at drøfte detaljerne i et udvalg.

Poul Dam: Da jeg forberedte mig til denne behandling, nåede jeg til den opfattelse, at det næppe var mig muligt at sige noget fornuftigt her, som ikke lige så godt kunne vente til første behandling i næste samling og til udvalgsarbejdet. Jeg har stadig den opfattelse. Men i øvrigt er det godt, at lovforslagene er kommet frem; og vi vil gerne være med i udvalgsarbejdet.

Finansministeren (Poul Møller): Justitsministeren har bedt mig om også at svare på hans vegne, og det vil jeg også gøre straks vedrørende det af hr. Ib Thyregod rejste spørgsmål om, hvorvidt man kunne begrænse statens trang til at føre retssager, i hvert fald før dem op til højesteret. Det er et problem, vi gerne vil overveje, og jeg ved, at justitsministeren vil overveje det. Om finansministeren ligefrem vil overveje, at staten til gengæld skal betale retsafgifter af sine sager, det er en anden side af sagen.

Men jeg takker for den velvillige behandling, forslagene har fået, og skal ligesom hr. Poul Dam indskrænke mig meget stærkt.

Det fremgik jo af hr. K. Axel Nielsen's indlæg, at han så, at sagen ikke var undgået finansministerens opmærksomhed, selv om den ellers var forberedt af de juridisk sagkyndige, og det er rigtigt, at jeg har ansvaret for den forhøjelse af retsafgifterne,